

Bilag 2

3. Sammenfatning

På baggrund af denne undersøgelse kan man – på summarisk form – udlede følgende:

– Kun få af de ledige har indtil tidspunktet for interviewet deltaget i kurser eller efteruddannelse. Ca. halvdelen af de faglærte (jern- og metalfolkene samt HKerne) havde været på efteruddannelse men ofte i perioder, hvor de var i arbejde, mens stort set ingen af de ufaglærte tidligere havde været på et fagrelevant kursus.

– Under interviewerne viste det sig, at næsten alle havde lyst til at bruge deres ledighedsperiode til at dygtiggøre sig i. I en vejledningssituation, hvor der er tid til at snakke mulighederne igennem, viser der sig således at være flere personer, der gerne vil på kursus, end det fremgår af den blanket, der udfyldes ved den første § 65-samtale i a-kassen.

– De ledige føler sig – taget under ét – for dårligt informeret om deres muligheder for at deltage i kurser. Det er dog også typisk, at a-kasserne for de faglærte yder en bedre information herom til deres ledige, end de ufaglærte får gennem deres a-kasser. Oplevelsen af vejledningen fra AFs side er overvejende negativ.

– Til trods for at de fleste ledige har lyst til at deltage i kurser, har næsten ingen søgt at realisere deres ønske ved at søge ind på kursusstederne. Dette kan til dels begrundes i manglende selvtilid men hænger også sammen med, at den enkelte ledige ikke ved nok om sine muligheder, måske endda er misinformeret f.eks. om de dagpengemæssige konsekvenser af kursusdeltagelse.

– Når de ledige ikke får tilstrækkelig vejledning hos de instanser, de som ledige kommer i kontakt med, søger de ikke vejledningen andre steder. Dvs. de sætter deres lid til a-kassen og AF.

På baggrund af disse forhold må det konkluderes, at der påhviler AF et stort informations- og vejledningsansvar over for de ledige.

Imidlertid synes undersøgelsen også at pege på vigtigheden af tid til individuel vejledning som opfølgning på information, hvad enten denne gives kollektivt eller individuelt. Dette rejser for det første spørgsmålet om, hvorvidt AF har de fornødne ressourcer hertil. Men for det andet aktualiserer det også debatten om antallet af uddannelsespladser. Undersøgelsen peger på, at hvis der afsættes de nødvendige ressourcer til indfrielse af informations- og vejledningsbehovet, vil mange flere ledige end hidtil søge optagelse på de respektive uddannelsessteder. Dvs. vejledningen vil få betydelige konsekvenser for uddannelsesområdet, såfremt resultatet ikke blot skal være en synliggørelse (i form af større køer og længere ventetider) af et stort behov for uddannelse blandt de ledige.

Når undersøgelsen her fremhæver et udækket vejledningsbehov blandt de ledige, må man samtidig stille spørgsmålstegn ved, om det er i forbindelse med § 65-samtalen, denne vejledning skal ydes. På dette tidspunkt har ledigheden været i ½–1 år. I sekretariatets undersøgelse: Arbejdsløse på specialarbejderkursus, er et væsentligt resultat, at jo tidligere i en ledighedsperiode, man kommer i gang med et kursus (-forløb), des bedre chancer får man for at få arbejde bagefter. Det synes på denne baggrund mere rimeligt at tilbyde vejledningen inden for 3 måneder efter ledighedens begyndelse. Vejledningen kan både gives i form af informationsmøder for grupper af ledige med samme uddannelsesmæssige baggrund eller med sammenfaldende jobønsker eller som individuel vejledning. Vælges informationsmøderne, kan resultaterne imidlertid som nævnt pege i retning af, at kollektiv information øger behovet for efterfølgende individuel vejledning.

Uanset formen skal vejledningen indeholde oplysninger dels om praktiske forhold omkring det at gå på kursus som ledig, dels om mulige kurser inden for det område, folks interesse ligger, og dels skal der ydes moralsk opbakning og praktisk hjælp (f.eks. til at lave kursusansøgning) for at støtte de